“A Tarragona buscava tornar a sentir-me porter”

Des de la seva arribada a Tarragona, Suárez té la total confiança del cos tècnic de Seligrat

El sentinella, que ha passat pel Barça i pel Girona, va marcar el gol de l’empat (95’) contra el Vila-real B dissabte passat

“A Tarragona buscava tornar a sentir-me porter”
NÀSTIC DE TARRAGONA.

No es pot dir que José Aurelio Suárez (Gijón, 1995) desaprofiti les oportunitats que se li presenten. Amb 18 anys va apoderar-se de la porteria del Barça B a la segona divisió, amb 21 anys va aconseguir l’ascens a la categoria de plata amb el filial blaugrana i després d’una lesió de menisc i d’un pas per Girona sense minuts, no hi ha qui el tregui de la porteria del Nàstic. El seu do de l’oportunitat no es queda ni en la trajectòria ni en la seva pròpia àrea, perquè dissabte passat va donar l’empat, amb un gol en el minut 96, al conjunt grana contra el Vila-real B.

Havia marcat alguna vegada abans?Havia pujat a rematar algun córner o alguna falta lateral en algun partit, però sense sort.Què se sent?Els porters no estem acostumats a ser a l’àrea rival, fins i tot se’ns fa estrany ser-hi, però va ser una gran sensació.Instint o estratègia?Quan traiem l’últim córner penso a posar-me en el segon pal a veure si cau algun rebot o una segona jugada. Aleshores remata Quintanilla i el porter no la pot blocar, de manera que hi vaig amb tot intentant que el rebot m’afavoreixi o alguna cosa semblant.Ara que ho ha tastat, què prefereix, un gol o un penal aturat en el minut 96?Sens dubte, aturar un penal. Al final és la nostra feina i el que ens motiva per ser porters. Però marcar un gol en el 96, amb l’afició animant-nos i tot plegat... certament, la sensació és increïble.Què buscava quan va arribar a Tarragona?Tornar a sentir-me porter. En la meva etapa al Girona no vaig poder, i al final el futbol són resultats i partits jugats, i no vaig tenir la sort de tenir oportunitats. A Tarragona em sento valorat, van apostar per mi, pel projecte, i tenint en compte la meva necessitat de jugar, és una situació en què les dues parts n’hem sortit beneficiades.Des del primer moment, titular...Des que vaig arribar, tant els companys com el club i l’afició m’han rebut amb els braços oberts. Jo estic feliç i molt content perquè tinc l’opció de jugar cada cap de setmana i a nivell personal crec que estic fent les coses bé, tot i que sempre hi ha marge de millora.Vostè va jugar molt jove a segona A i des d’aleshores no hi ha tornat a jugar. Li han faltat oportunitats?Vaig debutar amb 18 anys amb el Barça B i hi vaig jugar gairebé tota la segona volta. Desgraciadament vam baixar i posteriorment em vaig lesionar al menisc i vaig estar fora sis mesos. Després vaig tenir l’oportunitat d’anar al Girona per intentar demostrar que valia per ajudar l’equip, però al final són decisions que pren l’entrenador i no vaig jugar. Tot i això, en vaig sortir mentalment molt reforçat.Per què?Estàs tot l’any entrenant-te al 200% perquè veus que el 100% no et val ni tan sols per entrar a les convocatòries. Aleshores una situació d’aquest tipus et fa ser millor porter, mentalment més fort i preparat per a situacions negatives que puguin arribar en el futur.Va aconseguir un ascens de categoria. Què cal per pujar?Sí, la temporada 2016/17 amb el Barça. Si haig de destacar alguna cosa que crec que és necessària per pujar, a banda de la qualitat individual dels jugadors, és la unió del grup. A Tarragona hi ha una molt bona unió i aquest ambient es respira en el vestidor, es veu en el bon rotllo amb els companys i això s’acaba reflectint en el camp. Som una pinya i si anem tots a l’una no hi ha qui ens pari.El Nàstic domina a les dues àrees. És favorit?La paraula favorit no m’agrada gens, perquè si la resta està com nosaltres és per alguna cosa. Són bons equips. El

Vila-real ens va posar les coses difícils i tots els equips que estan en la fase d'ascens són equips durs i serà molt complicat.En la primera jornada de la lligueta, hi ha hagut dues victòries dels equips catalans i un empat. Creu que podran atrapar l'Eivissa?És difícil veure-ho amb la qüestió del coeficient, perquè sembla que és l'equip que més lluny està. Jo crec que serà difícil, però al final l'objectiu és més a llarg termini i s'ha d'intentar arribar a les eliminatòries finals.

Publicat a:

Font del document:
http://www.lesportiudecatalunya.cat/futbol/article/1950749-a-tarragona-buscava-tornar-a-sentir-me-porter.html